

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 10 April 2000 20:51 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:02

பொதுவாக இன்று குழந்தைகளைக் கல்வி புகட்டலில் பற்றாறோரும், கற்பிப்போரும் கடைப்பிடிக்கும் அடிப்படை என்ன எனப் பார்ப்போம்.

1) புலம் பெயர்த்த நாட்களில் உள்ள மொழி தெரியாத பற்றாறோருக்கும், குழந்தைக்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பு பாலமாக தமிழைப் பயன்படுத்தல்.

2) விடூதலைப் புலி ஆதரவுப் பாடசாலையில் தமிழீழ விடூதலைப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்த, தமிழிற்கு பங்காற்றுகிறோம் என்பதைக் கற்கிக்கொண்டு புகட்டுகின்றனர்.

3) மொழி தெரிந்த, தெரியாத பற்றாறோர்கள் ஊரில் உள்ள தமது பற்றாறோருடன், உறவினருடன் தொடர்புகொள்ள.

4) நாட்டுக்கு திரும்பிச் செல்ல, என நின்கைக்கும் ஒரு கணிசமான பகுதியினர்.

5) நாம் தமிழர் எனவே தமிழ் தெரிய வணேட்டும் என்போர்.

இந்த வரையறையைத் தாண்டி அல்லது உள்ளடக்கிய தமிழ் கல்வி சிறு அளவில் புலம் பெயர்ந்த நாட்களில் புகட்டப்படுகிறது. இது பரந்த அளவில் புகட்டப்படாமையும், அதை புறக்கணிப்பதும், சிறுமைப்படுத்தும் பெரும்பான்மையாக உள்ளது.

இது ஏன்? என்ற கேள்வியின் ஊடாக தமிழ் கல்வி கற்பிக்கும் நோக்கை எடுத்துக்கொள்வோமாயின் அது ஒரு குறுகிய எல்லை கொண்டதாக அமவைது ஒரு

அடிப்படையாகும்.

உதாரணமாக பற்றொருக்கும் குழந்தைக்கும் இடையில் ஆங்கிலம் திரிந்தால், அல்லது வறூ ஒரு பொது மொழி திரிந்தால், அங்கு தமிழ் கல்வி தவேயற்றது ஆகிவிடுகிறது. இதபேலால் பற்றொரின பற்றொருக்கம் (பரோமாரூக்கு) அம்மொழி திரிந்துவிடின் அங்கு தமிழ் மொழி தவேயற்றது ஆகிவிடுகிறது, அடுத்தது விடுதலைப் போராட்டம் முபிவூக்குவரின தமிழ் கல்வி தவேயற்றதாகிவிடும். தமிழர் எனவே தமிழ் கற்கவணேடும் என்ற கருத்து பின்னர் தவேை அற்றாகிவிடுகின்றது.

அதாவது தமிழ் கற்பிக்கும் நூலகம் பரந்த அடிப்படையில் ஏன் தவேை என்பதைப் பூரிந்து கொள்ளாத வரலாறு இந்த கற்பித்தல் என்பது ஒரு நிலையில் களைத்துப் போன, அவசியமற்ற, நரே விரயையோகம் கொண்ட விடயமாக கற்பிப்போருக்கும், பற்றொருக்கும், குழந்தைக்கும் எற்படும் என்பதைத் தெளிவாகப் பூரிந்து கொள்வது அவசரமான விடயமாகும்.

இன்று உலகில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. தமிழ் உலகில் அதிகமாக பசேமம் மொழிக் கட்டத்தினரூள் முதல் 15வது இடத்தினூள் உள்ளது. இரூந்த போதும் தமிழ் இன்று சமூகத்தின் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு தனிமனித பொருளாதார ஏற்றத் தாழ் விற்கு பங்களிக்க முடியாத நிலை உள்ளது. அதவேளை தமிழ் பூறக்கணிப்பும் இன்னும் ஒரு அம்சமாகும்.

பூலம் பெயர்ந்த நாங்கள் இங்கு தமிழை எமக்கிடையில் பரிமாறுவது கட்ட அந்த நாட்டு மொழி எந்தளவிற்கு திரிகிறது என்பதுடன் தொடர்புடைய விடயமாகியுள்ளது. அப்படி உள்ள போது குழந்தைக்கு தமிழ் கற்பிப்பது என்பது கடின்மாக உள்ளது. அதுவும்

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 10 April 2000 20:51 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:02

குழந்தை இந்த மண்ணில் பிறந்து இந்த நாட்டு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளும் போது அக் குழந்தை தமிழைக் கற்கும் தவேை அற்றதாகிறது.

மொழி என்பது ஒரு மக்கள் கட்டித் தந்துடன் தொடர்பு கொள்ள மட்டுமே இருந்து போது, இன்று உலகில் பொருள் தடும் விடயத்துடன் தொடர்புடையதாகவும், சீரழிந்தும் உள்ளது. குழந்தைக்கு அந்தத் தவேை இங்குள்ள மொழியால் தீர்க்கப்படும் பட்சத்தில் ஏன் தமிழ் மொழி தவேை என்பது குழந்தையின் நிலையாகிவிடும். தமிழ் மொழி என்பது ஏன் தவேை? என்ற கேள்வியை எழுப்பாத, அதை கற்க நிறிக் குள் உள்ளாகாத தமிழ் கல்வி என்பது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லையுடன் முடிவிற்கு வரும்.

எம்மைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, குழந்தையைப் பொறுத்த வரையிலும் சரி ஏன் தமிழ் கல்வி தவேை என்று கேட்பின் அது ஒரே ஒரு அடிப்படையைத் தை மட்டும் சார்ந்துள்ளது. அது நாம் இங்கு இரண்டாந்தரப் பிரஜை என்பதால் மட்டுமேயாகும். நாம் கற்புப் பரகளாக இருப்பது, மனினறாம் உலகத் தவர்களாக இருப்பது, வறிய நாட்டு மக்களாக இருப்பது என்ற ஒரே ஒரு அடிப்படையை மட்டுமே தமிழ் கற்கக் கோருகிறது. அதாவது நான் யார்? எனது சொந்த அடிப்படை என்ன? நாம் ஏன் இங்கு வந்தோம்? ஏன் மனினறாம் உலக நாடுகள் வறுமையில் உள்ளது? நிறுவேற்றுமை என்றால் என்ன? என்ற கேள்விகளில் இருந்தே தமிழ் கற்கும் தவேை எழுகிறது.

நாம் இங்கு இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக, வண்ப்படாத பிரஜையாக உள்ளோம். எம்மீ தான நிற, இன, அகதி என்ற போர்வையில் ஒரு தாக்குதலை எல்லாத் துறையிலும் சந்திக்கின்றோம். அதை சாதாரண மனித சயற்பாடுகளில் இருந்து விரிவாகப் பார்ப்போம்.

நாம் இந்த மக்கள் கட்டித் துக்கு ஒரு மனிதனாக அடையாளப் படுத்து முடியாத நிலை

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 10 April 2000 20:51 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:02

ஆர்வம் , விருப்பு என்பது வவேவறே நோக்கத்தகைக் கொண்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வணே்டும் .

தமிழ் மீ தான ஆர்வம் என்பது அதை ஏன் கற்க வணே்டும் என்ற ஒரே விடயில் மட்டுமே ஏற்பட முடியும் . இந்த விவாதத்தில் பாப்பா பாரதி சார்பாக கலந்து கொண்ட மாவை நித்தி குறிப்பிடும் போது தனக்கு ஏன் அந்த ஆர்வம் ஏற்பட்டது என்றால் என்து சூய அடயாளத்ததே தடுவதில் இருந்து . அதாவது நான் யார் ? என்ற களேவியில் இருந்து என்கின்றார் .

இது மிகச் சரியானதாகும் . அவர் இந்தக் களேவி மீ தான அடிப்படதான தமிழ் கல்வியை வளர்க்க முன் வந்ததாகும் . ஆனால் இது அக் குழந்தகைகளுக்கு உண்டா? அல்லது இதில் ஈடுபட முனயையும் பற்றேறோருக்கும் , குழந்தகைகளுக்கு உண்டா? எனின் 99வீ தம் இல்லை என்பதே பதிலாகும் . இதற்கு ஆய்வு தவேயில்லை .

அடுத்து தமிழ் கல்வி மட்டும் அறிவதைப் புகட்டுவதாக இந்நாடாவகைக் கொண்டுகிற முடியாது . கல்வி புகட்டுவதற்கு இந்த மறேக்கு நாட்டுக் கல்விக் குமமேபட இந்நாடா பங்கு ஆற்றவில்லை .

இந்த விடயைத்துக்கு அப்பால் ஒளி நாடா சரி, நோர்வே ஒலிநாடா சரி பற்றேரோராகிய எங்கள்

நாம் ஏன் இலங்கைக்கு போக முடியாது, ஏன் இலங்கையில் சண்டை, ஏன் சாகிறார்கள் எனக் கேட்கிறது. பணக்கார நாட்டில் வீட்டுக்கு வீடு கார் உள்ள போது, ஏன் அங்கே மாட்டு வண்டி சிலைகிறது, கார் ஏன் அங்கில்லை என்கிறது. ஏன் நான் கறப்படு, ஏன் அவர்கள் வளென, ஏன் அவர்களைப் போல் நான் இல்லை, ஏன் நான் கறப்படு அவர்களிடம் இணைந்து சூறுசூறுப்பாக விளையாடக் கூடாது, ... ஏன் நாளாந்த வாழ்கையில் உங்கள் கழந்தையின் களேவிகள் பலவாகின்றன. நாட்டுக்கு நாடு இது பல கோணத்திலும் சில வேறுபாட்டாலும், இதற்கான விடைகள் பெற்றோருக்கே தெரியாது நிலையிலும் பலர் காணப்படுகின்றனர். ஏன் எனின் பெற்றோருக்கு தமிழ் ஏன் கற்க வேண்டும் என்ற களேவிக் குபதில் தெரியாத சமூகக் காரணமாகும்.

என்ன கல்வி கற்பிப்பது என்பதை பிள்ளையின் உளவியல் களேவியில் இருந்து ஆராய்வது அவசியமாகும். பிள்ளை எதை மூரண்பாடாகக் காண்கின்றதோ, எதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது சூனியமாக இருக்கின்றதோ அதன் மீதான கதை, பாடல்கள் தான் பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும். அறிவடைபுகட்டுவது என்பது எம் சூழலில் புலப்படுவது என்பது இன்னும் மொறுபுறமான விடையாகிறது.

உதாரணமாக அண்மிகை காலங்களில் கழந்தை உழைப்புப் பற்றி பல பாடசாலைகளில் கூறப்பட்டது. தொலைக்காட்சி காட்டண்புதல் பலவழிகளில் புகட்டியது. ஆனால் இந்த வழிகள் ஒரு பக்கமானவை. ஒரு கீர்மையான சமூக ஆய்வின் அதன் மூற்பக்கத்தைக் கூறும் பொது கழந்தை அதை நோக்கி ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிறது. அப்போது எல்லா சராசரிக் கழந்தையை விட அறிவியல் ரீதியல் முன்னணிக் கு வருகிறது. இது தான் அறிவியல் ரீதியில் கழந்தைக்குப் புகட்டும் கல்வியாகும்.

மனிதன் குரங்கில் இருந்து தோன்றினான் என்ற சயெத்தியை ஒரு தொலைக்காட்சி சயெத்தி ஊடாக தமிழில் புகட்டும் போது அது வழக்கமான சலிப்புட்டுவதற்குப் பதில் அதன் மீதான மூரண்பாட்டை இனங் காட்ட வேண்டும். இந்த கழந்தையின் பெற்றோர் தாம்

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 10 April 2000 20:51 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:02

நந்தனார் கதையை அடிக் கடி ககோவில்களில் ககேட்டுள்ளோம் . நந்தனார் தில்லையில் யகோதியில் (நருபுபில்) கலந்தார் என்கின்றது கதை. யார் நருபுபு வதைதார் , ஏன் நருபுபு வதைதனர் ? அந்தச் சமிக ஏற்றத் தாழ்வு தான் எனன் ? ஏன் நந்தனார் ககோவிலுக் குப் போகக் கபடாது ? என்ற களேவி அறிவை விழிப்புற வகை கும் இது எமது சிறுகதை இதை விழிப்புணர்வு மிக் க சிறுகதையாக நாம் மாற்ற வணேட்டும் .

இப்படி நிறையவே கபற முடியும் நாம் ககேட்டவகைகள் , ககேக்காதவகைகளை விட குழந்தை ககேக் ப்போவது, ககேப்து அதிகமானது. ஏன் ? என்ற களேவி அதிகமாக எழுகின்றது. எனனில் எங்களைவிட அடுத்த தலமைுறமை முன்னறேயகே இருக் கும் .

பிள்ளை இந்த சமிகத்தில் எதைத் திரிந்து ககொள்ள முடியாது உள்ளதகே அதை முன் வபைப்து பறறகோருக் கும் பிள்ளைகளுக் கும் அதிக ஆர்வத்ததை தபணட்டும் . இது தமிழில் நடக் கும் போது அது மலேும் ஆர்வத்ததை தமிழின பக் கும் தபணட்டும் .

நாம் இங்கு இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக நடத்தப்படுவதைப் புரிந்து ககொள்வதும் , அதைப் பிள்ளைக் கு புரிய வபைப்தும் , அதைத் தமிழ் மபிலம் சாதிக் கு முறப்படவணேட்டும் . அது, இயல்பில் தமிழ் என்ற சகோந்த அடயாளத்ததை நகோக்கி தகேடுதலாக அமயையும் .

இரண்டாந்தர பிரஜை என்பதைச் சகொல்லாத நிலையில் குழந்தை அதைத் திரிந்து ககொள்ளாத நிலையில் அக் குழந்தை வளர்ந்து வரும் போது இயல்பில் அதை அடயாளங் காண்கின்றது. இப்படிக் காண்கின்ற போது சகோந்த அடயாளத்தின் மீ தான் தளெிவு இல்லாதது இருப்பதொன்பது அக் குழந்தை இயல்பில் சமிக நிலையில் இருந்து விலகிய ஓர் வன் முறைக் கும் பலாக, லுப்பன் களாக மாறுவர் . ஏன் எனில் ஓடுக் குமுறை என்ற ககோரமுகம் இந்த சமிகம் மீ து வறறுப்பை ககொடுக்கின்றது. அதகே நகேரம் பறறகோர்

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 10 April 2000 20:51 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:02

இதன் மூலம் பொது அலுவலர் சேர்த்து அடையாளத்தைத் தரலாம் என்று நினைக்கப் போது
கூடுதல் பற்றி டீலிவரி இல்லாதது விடக்கொடுக்கிறது.

அங்குமிருந்து இச்சமூகத்தில் இருந்து விலகி வன்முறையைத் தீர்வாக முன்வைக்கிறது.
சமூகப் பார்வை அற்ற இப்போக்குமீள் முடியாத மக்களுக்கு எதிரான, அரசுக்கு எதிரான
ஒரு வடிவமாக மாறுகிறது. இதற்கு பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ஜெர்மன், ... என
பல நாடுகளில் உள்ள வெளிநாட்டுக் கூழ்ந்தகைகள் எடுத்துக் காட்டாக உள்ளனர்.
பற்றி டீலிவரி அடங்கிப் போன அரசு ஊழியர்களாக இருக்கக் கூழ்ந்தகைகள் வன்முறை
கொண்டோராக எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கும் அடுத்த எல்லையில் உள்ளனர்.

ஒரு கூழ்ந்தகையின் சமூகப் பற்று என்பது சூய அடையாளத்துடன் கட்டிய தடுதல்
என்பதுதான். நான் என இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக நடத்துப்படுகின்றேன் என்ற
களைவிக் குவிவை அளிக்கின்றது அந்த சமூகக் கண்டு பிடிப்பு ஊடாக இரண்டாந்தரப்
பிரஜை என்பதை இல்லாது ஒழிக்க ஒரு மாற்று வழியைக் காண்கின்றது. நான்
இரண்டாந்தரப் பிரஜை என்பதை இனம் கண்டு கொள்ள தமிழ் தெரிவதன் ஊடாக தமது
சூய அடையாளத்தைத் தடுதல் என்பது இலகுவாகிறது.

இந்நிலையில் சிலர் இதையும் சில வழமையான சில செய்களையும் சேர்த்து
கொடுக்கலாம் என்ற கருத்து உண்டு. அப்படிப் பார்த்தால் சினிமாப் பாடலையும் கட்ட
சேர்க்கலாம். ஒரு விடையைத் தைச் சேர்க்கும் போது ஏன் எதற்கு என்ற களைவி
முக்கியமானது. ஒரு செய்தி சிலலும் பொது அது எதைச் சாதிக்கிறது என்பது
முக்கியம். ஒரு பாடல் ஒரு கதை வறும் பூலம்பலல்ல. அதைக் கொடுக்கும் போது
சமூகத்தில் கூழ்ந்தகை கற்றுக் கொள்ள, தெரியாத ஒரு புதிய விடையைத் தை அறிந்து
கொள்ள என பல துறைகளை உள்ளடக்கி இருக்க வேண்டும்.

